

bylo nepřípustnou novotou podle § 482 druhý odstavec c. ř. s., nebylo prokázáno, že škoda, vzniklá žalobkyni podle jejího tvrzení nesplněním smlouvy, byla zaviněna žalovaným. Nižší soudy zjistily, že žalovaný dal žalobkyni dodatečnou lhůtu ke splnění smlouvy do 28. září 1930 a že jí řekl, že, kdyby tuto lhůtu nemohla dodržeti, by mu to před uplynutím lhůty oznámila rekomandovaným dopisem, že se budou moci dohodnouti. Ježto tak žalobkyně neučinila a nedodržela danou jí lhůtu, ustoupil žalovaný právem podle § 918 obč. zák. od smlouvy, aniž bylo zapotřebí předchozí pohrůžky, že od smlouvy ustoupí. Ježto tudíž žalobkyně svou liknavostí sama zavinila, že žalovaný odstoupil od kupní smlouvy, nemá proti němu nárok na náhradu škody z důvodu nesplnění této smlouvy a nebylo proto dovolání po této stránce vyhověno.

Čís. 12046.

Usnesení, jímž jest na otci vynucováno odevzdání nezletilého syna do výchovy a výživy jeho matce, jest nezákonné, činí-li chování se dítěte, jež jeví živelný odpor proti tomu, by bylo odvedeno k matce, otci nemožným provéstí toto soudní nařízení.

Sezná-li opatrovnický soud, že odpor dítěte proti matce jest živem otcem, jest na něm, by uvažoval o vhodných opatřeních, by dítě bylo z vlivu toho vymaněno, a nelze-li za nynějších poměrů prozatím provéstí rozhodnutí, by dítě bylo vydáno do výchovy a výživy matky, by se výchova jeho dala v prostředí, které by zaručovalo, že dítě bude vedeno k lásce a povinné úctě k oběma rodičům.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1932, R I 607, 608/32.)

Rekursní soud nevyhověl rekursům manželského otce do usnesení prvního soudu, jimiž byla uložena manželskému otci pokuta, ježto nevyhověl příkazu soudu, by odevzdal dítě nezl. Alexandra R-a do výchovy a výživy matky.

Nejvyšší soud změnou usnesení rekursního soudu zrušil usnesení prvního soudu, ukládající manželskému otci pokutu.

Důvody:

Rekurent právem vytýká napadeným usnesením nezákonnost v tom směru, že nemůže býti na něm vynucován čin pro něho nemožný. Takovým činem jest pro něho odevzdání nezletilého jeho syna Alexandra R-a do výchovy a výživy jeho matce Marii R-ové, ač povinnost k tomu měl podle pravoplatných rozhodnutí soudních. Výkon rozhodnutí těch nezávisí výhradně na vůli rekurentově; jde o vydání syna, a tu nutno vzíti zřetel i na něho a uvážiti, zda důvody v jeho osobě a chování nečiní otci nemožným provéstí nařízení soudní. Ze spisů opatrovnických a ze spisů okresního soudu trestního v Praze jde na jevo, že nezletilý Alexandr R. jeví živelný odpor proti tomu, by byl odveden k matce Marii R-ové. Býv jí odevzdán soudním vykonavatelem dne 6. června 1931 utekl od ní, když se s ním vrátila z pobytu na venkově do Prahy dne 19. července

1931 k otci. Když si matka pro něho k otci přišla za intervence Antonína T-a a Jiřiny Z-ové, uzamkl se před matkou v koupelně a křičel o pomoc a odvésti se jej matce nepodařilo; pro odpor jeho zůstal bezvýsledným i pokus odvésti jej z otcova domu k matce soudním vykonavatelem, ač vykonavatel se o to úsilně a dlouhou dobu pokoušel; hoch uzamkl se v pokoji, křičel a, když přivolaný zámečník pokoj odemkl, kladl vykonavateli činný odpor, při čemž jej poškrábal. Jest důvodná obava, by použitím důraznějších prostředků proti hochovi neutrpěl na zdraví; na otci nelze žádati, by jich proti dítěti použil a jest míti za těchto okolností za to, že mu nelze odevzdání dítěte matce provést, a jeví se tedy nezákonným k tomu pokutami ho doháněti. Ze spisů ovšem rovněž vzniká důvodná domněnka, že odpor proti matce jest živěn otcem. Dbá sice snad o dítě po tělesné stránce i, pokud jde o prospěch v učení, avšak výchovou k zaujatosti, ba i nepřátelství k matce byla by ohrožována mravní výchova hochova. Tomu zdá se nasvědčovati jasně i hochův dopis, který rekurent poslal soudu, z něhož se neklamně podává, že hoch jest pod vlivem otcovým pro mravní výchovu hochovu úplně neblahým. Jest na snadě úsudek, že dopis nevyšel z vlastního popudu hochova, a, kdyby i tomu tak bylo, příčí se dobré výchově i skutečnost, že rekurent dopis zaslal soudu, místo, by jej zadržel a hochu o jeho nevhodnosti poučil. Jest nejvýš třeba, by soud opatrovnický zavedl šetření, zdali domněnka o vadnosti mravní výchovy hochovy jest správná, a, sezná-li to, bude soudu uvažovati o vhodných opatřeních, by hoch byl ze vlivu toho vymaněn, a, nelze-li za nynějších poměrů prozatím provést rozhodnutí, by hoch byl odevzdán do výchovy a výživy matky, by se jeho výchova dala v prostředí, které by zaručovalo, že hoch bude veden k lásce a povinné úctě k oběma rodičům stejně. Než to, že otec patrně na odporu dítěte proti matce nese vinu, nemění nic na tom, že nyní odevzdání dítěte matce bez obavy pro zdraví dítěte provést a na otci vymáhati nelze.

Čís. 12047.

Pro posouzení přípustnosti exekuce proti vystoupivšímu společníku protokolované veřejné obchodní společnosti, proti níž zní exekuční titul, přichází v úvahu jen doba, kdy vystoupení společníka ze společnosti bylo zapsáno v obchodním rejstříku a uveřejněno, nikoliv doba, kdy společník skutečně vystoupil ze společnosti. Skutečné vystoupení přichází v úvahu jen, bylo-li vymáhajícimu věřiteli známo. Okolnost, že zápis vystoupení byl povolen již před vznikem exekučního titulu, avšak nedopatřením soudu proveden teprve po něm, jest nerozhodná.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1932, R I 864/32.)

Exekuční titul proti veřejné obchodní společnosti vznikl dne 20. listopadu 1929. Dne 20. prosince 1931 navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce proti veřejnému společníku, jehož vystoupení ze společnosti bylo zapsáno do obchodního rejstříku dne 18. prosince 1930. Soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvod y: V době podání exekučního návrhu (dne 20. prosince